

Svar (17/4 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Straffelovens § 152 foreskriver en tavshedspligt for offentligt ansatte. Offentligt ansatte må således ikke uberettiget videregive fortrolige oplysninger, hvortil de i forbindelse med tjenesten har fået kendskab. En oplysning er fortrolig, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til private interesser.

Forvaltningslovens § 27 præciserer straffelovens § 152, idet den angiver, at bl.a. enkeltpersoners interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige forhold er omfattet af de i straffeloven nævnte væsentlige hensyn til private interesser.

Til oplysninger om personlige forhold, som en person kan have en væsentlig interesse i at bevare hemmelige, hører såvel oplysning om, hvorvidt en patient er indlagt på en given afdeling, som oplysning om, hvorledes en patients helbredsforhold er.

Tavshedspligten indebærer med andre ord, at de ovenfor nævnte oplysninger af personalet på psykiatriske afdelinger ikke uberettiget må videregives til en patients pårørende. Det afgørende for tavshedspligtens omfang er herefter forståelsen af udtrykket uberettiget.

Som hovedregel er det kun berettiget at videregive fortrolige personoplysninger til pårørende, hvis patienten giver sit samtykke.

Foreligger der ikke et samtykke fra patienten, kan det i visse situationer alligevel være berettiget at videregive fortrolige personoplysninger til pårørende, eksempelvis i en situation, hvor en patient er ude af stand til at forholde sig til sin tilstand, f.eks. fordi patienten er inhabil. Det er i denne forbindelse afgørende, om videregivelsen efter en samlet vurdering kan anses for berettiget.

fald, at det er rimeligt, i betragtning af at offentligheden har et berettiget krav på at få at vide, hvordan offentlige midler anvendes, og mener ministeren, at det er i overensstemmelse med de pågældende medarbejderes grundlovssikrede ytringsfrihed?»

Begrundelse

Som det er fremgået af dagbladet Politiken, er der mindst én navngiven medarbejder ved arbejdsformidlingen i København, der har ytret sig meget kritisk om den måde, arbejdsformidlingen i København arbejder og ikke arbejder på. Det er også fremgået, at der tilsyneladende er mange kritisable forhold, når det gælder den måde, arbejdsformidlingen arbejder på. Det må forekomme helt nødvendigt, at disse forhold bliver rettet, hvilket ministeren også har givet udtryk for i Folketinget ved at annoncere, at der vil blive sat en uvildig undersøgelse i gang. Men hvordan kan kritisable forhold blive rettet, hvis ikke medarbejderne kan ytre sig herom, også i forhold til offentligheden. Ikke mindst i situationer, hvor ledelsen ikke er indstillet på at gøre noget, hvilket jo forekommer, må medarbejdere vel kunne benytte andre kanaler. Ellers skal medarbejderne jo holde deres viden for sig selv eller bruge den mindre pæne facon ved anonymt at gå til pressen. Naturligvis har medarbejdere en loyalitetsforpligtelse – ikke kun over for den umiddelbare ledelse, men også over for samfundet i øvrigt – til at sige det, man mener er sandheden, og over for deres politiske chef, i dette tilfælde ministeren. Endelig har offentligt ansatte vel også en grundlovssikret ytringsfrihed, som også kan blive krænkede, hvis der med henvisning til loyalitet pålægges medarbejdere total tavshedspligt, som det tilsyneladende er tilfældet her.

Svar (12/4 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har i anledning af det stillede spørgsmål skrevet til Arbejdsmarkedsstyrelsen, der har bedt AF-Storkøbenhavn om en redegørelse, som jeg har fået tilsendt.

Det præciseres i redegørelsen, at ledelsen i AF-Storkøbenhavn ikke har pålagt medarbejderne ikke at ytre sig til pressen om AF-Storkøbenhavn, og det siges, at det er grundholdnin-

Spm. nr. S 1857

Til arbejdsministeren (29/3 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Er det korrekt, at chefen for AF-Storkøbenhavn har pålagt sine medarbejdere ikke at ytre sig i pressen om den måde, AF-Storkøbenhavn arbejder på, og mener ministeren i bekræftende